

[Justitsministeren.]
 mere kan jeg selvfølgelig ikke sige. Naar det ærede Medlem ligeledes henstillede til mig, at den Bemyndigelse, der blev givet til at nedlægge Afdelinger, blev benyttet med Varsomhed, er dertil at sige, at naturligvis maa man tage Hensyn til de lokale Interesser; men det ærede Medlem maa ikke overse, at de lokale Interesser ofte gøres saaledes gældende, at man alle Vegne vil have saa mange Embedsmænd som muligt, ogsaa paa Bornholm — derimod mener Bornholmerne mange Gange, at vi kan undvære nogle af dem i det øvrige Land, medens vi i det øvrige Land mener, at der er for mange paa Bornholm. Spørgsmaalet om de lokale Interesser er jeg vis paa, at enhver Justitsminister vil tage Hensyn til.

Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen var inde paa en mærkelig Skrivelse der var udstedt fra „allerhøjeste Sted“ og af „højest mærkværdigt“ Indhold angaaende Spørgsmaalet om Kommunernes Udgifter i Forhold til Statens Udgifter. Det ærede Medlem ved jo, at det er et af de mest omtvistede Spørgsmaal i Danmark; og at der staar stadig Strid mellem de kommunale Raad og Ministeriet derom. Jeg tager vist ikke fejl i, at den Skrivelse, det ærede Medlem læste op, er udfærdiget af Justitsministeren i det forrige Ministerium, altsaa den Justitsminister, som hører til det ærede Medlems Parti (*Knud Hansen*: Nej, det er forkert.) Nej, hvis det ærede Medlem vil nærmere undersøge det, vil han faa at se, at det er rigtigt, idet han vil se, at vi to Justitsministre har truffet de samme Afgørelser i Ministeriet med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad Pengene der kan anvendes til; og det er vi nødt til efter den bestaaende Ordning. Og saa er det ikke saa mærkeligt, at vi er kommet til det samme Resultat. Hvis det ærede Medlem blev Justitsminister — hvad han jo ikke kan blive, fordi der endnu kræves, at Justitsministeren skal være Jurist —, saa vilde han komme til at træffe mange Afgørelser efter bestaaende Ordninger, som han maaske i Princippet var imod.

Maa jeg overfor den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti sige, at jeg syntes, at han gjorde sig skyldig i forskellige Misforstaaelser; og jeg har derfor grundet Haab om, at naar vi gensidig belærer hinanden om vore Misforstaaelser, kan vi naa til et godt Resultat.

Det ærede Medlem talte for det første meget stærkt om, at det var beklageligt, at Ministeren ikke havde fulgt Flertallet i

Kommissionen, og pointerede kraftigt, at man burde have gjort det; for det vilde have lettet Sagen paa mange Maader. Dertil vil jeg for det første sige, at Flertallet i Kommissionen var yderst skrøbeligt sammensat, idet der indenfor Flertallet gjorde sig to Anskuelse gældende paa følgende to Punkter. Flertallet indenfor Kommissionen var for at gaa med til et Statspoliti under Forudsætning af, at Staten skulde bære den største Del af Udgifterne; men hvis man til Flertallet havde sagt: Nej, selv om vi gaar til et Statspoliti, skal Kommunerne vedblivende bære en stor Del af Udgifterne, saa tror jeg ikke, der vilde have været Flertal for at gaa over til Statspolitiet. Der var Flertal, fordi man ønskede, at Staten skulde betale alle Udgifterne eller største Delen deraf, men fire af Medlemmerne tror jeg ikke vilde have sluttet sig til det Standpunkt, hvis Kommunerne stadig — hvad jeg synes er nødvendigt — skal bære samme Udgifter som hidtil.

Det var eet Punkt, hvor der var Uoverensstemmelse i Flertallet. Og det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen vil endvidere have lagt Mærke til, at der ogsaa var et andet Punkt, nemlig med Hensyn til, om Tyngdepunktet skulde ligge hos en selvstændig Chef eller i Justitsministeriet. Derfor synes jeg, det er meget vanskeligt at henvise til Flertallet med saa stor Styrke, som det ærede Medlem gjorde. Paa flere Punkter var Flertallet uens, og hvis det skulde have truffet en Afgørelse, ved man ikke, hvorledes den vilde være faldet ud.

Endvidere gjorde det ærede Medlem sig skyldig i den Fejl, at han kritiserede ud fra det Standpunkt, at en Mængde Udgifter herefter vilde blive lagt over paa Kommunerne, saa at Staten — som det var sædvanligt hos denne Regering — søgte at lægge Udgifterne fra Staten over paa Kommunerne; og det ærede Medlem mente, at det i Virkeligheden ikke var nogen Besparelse.

Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han kan nævne mig et eneste Sted i Lovforslaget, hvor vi lægger nye Udgifter over paa Kommunerne. Vi fastholder den nu bestaaende Ordning, men lægger ikke paa noget Punkt flere Udgifter over paa Kommunerne.

Det ærede Medlem var efter min Mening meget inkonsekvent. Det ærede Medlem talte om den Betydning, det har, at man har en afgørende Faktor, Politimesteren, paa Stedet; men samtidig talte det ærede Medlem om, at det var godt at have et Statspoliti. Men de to Ting